

Arrest

nr. 315 039 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 1 februari 2022 binnenkwam, diende op 2 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 november 2016 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Italië, op 23 oktober 2017 in Duitsland, op 7 mei 2018 in Italië en op 20 januari 2021 in Frankrijk (Eurodac).

1.3. Op 19 maart 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 maart 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 02/02/2022

Overdracht CGVS: 30/05/2022

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 19 september 2023 van 09.50 uur tot 12.45 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat Kenny Nsimba-Masiya was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren in Uromi en verhuisde met uw gezin op tienjarige leeftijd naar Benin City. U behoort tot de etnische groep Esan en bent praktiserend christen. U heeft een zoon genaamd F. die op [...] september 2018 geboren werd in Duitsland en verblijft in Italië. U weet echter niet waar.

Bij terugkeer naar Nigeria vreest u dat de groep Eiye/Ogboni u zal vermoorden omdat u hen niet wilt vertellen waar het lichaam van uw vader begraven ligt. Uw vader overleed op 28 december 2015. De groep waarvan uw vader lid was kwam na de dood van uw vader naar uw moeder. Ze zeiden dat het lichaam van uw vader aan hen toebehoorde. Ze zeiden dat het lichaam van uw vader op een speciale manier begraven moest worden. Uw broer M. en moeder waren hiertegen. Hierdoor kreeg uw oudere broer ruzie met de groep. Uw vader werd bij jullie huis begraven door de familie. Enkel u, M. en uw moeder waren op de hoogte van de locatie van uw vaders graf. Uw broer zei dat u niet mocht zeggen waar dit was. De groep kwam terug naar jullie huis en sloegen M. omdat hij niet wilde zeggen waar jullie vaders lichaam was. M. overleed in het ziekenhuis aan zijn verwondingen. De groep wist dat uw broer overleed en dreigde u ook te vermoorden. Uw moeder sprak met de politie maar de politie ondernam geen actie. De groep wilde ook dat u de plaats van uw vader zou innemen indien u zijn lichaam niet aan hen gaf. Ze gaven u markeringen op uw buik. U bent met de hulp van uw leermeester naar Lagos kunnen reizen en heeft vervolgens Nigeria via Kano kunnen verlaten. Uw moeder verliet Benin City toen u naar Lagos verhuisde. In december 2022 brandde het huis in Benin City waar u met uw familie woonde af.

U verliet Nigeria op 10 februari 2016. U reisde naar Niger, Libië en vervolgens Italië. Op 1 november 2016 deed u een verzoek om internationale bescherming in Italië. U verzoek werd op 28 juni 2017 geweigerd. U reisde verder naar Duitsland. In Duitsland diende u op 23 oktober 2017 en op 15 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoeken werden opnieuw geweigerd. U reisde vervolgens verder naar Frankrijk en diende op 20 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. In 2022 kwam u naar België. Op 2 februari 2022 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een medisch document uit Frankrijk waarbij de wonden op uw buik worden vastgesteld, (2) een medisch document uit België waarbij de wonden op uw buik worden vastgesteld, (3) de geboorteakte van uw zoon, (4) foto's van de wonden op uw buik, (5) foto's van uw werk in Nigeria, (6) foto's van uw gezin, (6) foto's van uw afgebrand huis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen die u aflegde tijdens uw asielrelaas in Duitsland en de verklaringen die u aflegt tijdens uw asielprocedure in België. Op 23 oktober 2017 en op 15 mei 2018 verzocht u de Duitse staat om internationale bescherming. U verklaarde in Duitsland dat u Nigeria verliet louter omwille van problemen met uw blindedarm, en u vermeldde niets over problemen met een groep genaamd Eiye of Ogboni (Duitse asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). Over de insnijdingen op uw buik verklaart u in Duitsland dat deze werden toegebracht om uw problemen met uw

blindedarm te verhelpen. In België verklaart u dat de groep waarvan uw vader lid was deze aanbracht omdat ze wilden dat u zich aansloot bij hen (NPO dd. 19.09.2023, p. 13). Wanneer er u wordt gevraagd of u in Duitsland dezelfde verklaringen aflegde omtrent uw problemen die ertoe geleid hebben dat u Nigeria heeft verlaten, repliceert u met "ja" (NPO dd. 19.09.2023, p. 10, 21). U biedt dan ook geen verklaring waarom uw asielmotieven in Duitsland verschillen met degene die u aanhaalt in België. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielaanvraag, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag zijn dat aan uw in België ingeroepen asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart dat de groep waarmee u problemen heeft in Nigeria Eiye heet. Wanneer er wordt gevraagd of deze groep nog een andere naam heeft repliceert u met: "Ogboni ofzo" (NPO dd. 19.09.2023, p. 13). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zijn Supreme Eiye Confraternity (SEC) en Ogboni (The Ogboni Society en The Reformed Ogboni Fraternity) verschillende organisaties (toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de groep die u dreigde te vermoorden.

Verder heeft u geen idee wat de groep juist wilde van uw vader. U verklaart dat zij na zijn dood 'iets' van zijn lichaam wilden, maar u kan dit niet specificeren. De groep moest hem ook op een speciale manier begraven (NPO dd. 19.09.2023, p. 12-13). Enkel u, uw broer en uw moeder wisten waar uw vader begraven lag. Uw broer werd door de groep waarvan uw vader lid was vermoord omdat hij niet wilde vertellen waar het lichaam van uw vader begraven lag. Nadat uw broer was overleden aan de verwondingen die de groep hem aanbracht, zeiden ze tegen u dat ze u ook zouden vermoorden indien u niet vertelde waar het lichaam van uw vader lag (NPO dd. 19.09.2023, p. 13). Het feit dat u geen idee heeft wat ze wilden doen met het lichaam van uw vader staat volledig haaks op het verzwijgen van de locatie van zijn lichaam. Uw broer was reeds vermoord om deze reden en toch zou u niet vertellen waar het lichaam van uw vader begraven lag, wat tot uw eigen dood als gevolg zou leiden. Het kan dan ook als weinig geloofwaardig worden beschouwd dat u uw leven zou riskeren voor iets waar u niets over weet. Er dient dan ook te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een medisch document uit Frankrijk waarbij de wonden op uw buik worden vastgesteld, (2) een medisch document uit België waarbij de wonden op uw buik worden vastgesteld, (3) de geboorteakte van uw zoon, (4) foto's van de wonden op uw buik, (5) foto's van uw werk in Nigeria, (6) foto's van uw gezin, (6) foto's van uw afgebrand huis. Over de medische documenten dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Over de geboorteakte van uw zoon dient te worden opgemerkt dat deze enkel identiteitsgegevens van uw zoon bevat, hetgeen hier niet ter discussie staat. Wat de door u neergelegde foto's betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in

het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 2 oktober 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretisch betoog stelt verzoeker het volgende omtrent de geloofwaardigheid van zijn verklaringen:

“4.1.2.1 Aangaande verzoeksters verklaringen in Duitsland

Verweerder is van mening dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielverhaal fundamenteel wordt ondermijnd door de tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld tussen de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn asielverhaal in Duitsland en de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn asielprocedure in België.

Verzoeker wenst deze elementen in de juiste context te plaatsen. Toen hij in 2016 Nigeria verliet, onderging verzoeker een zowel moreel als fysiek uiterst moeilijke migratietocht alvorens naar Libië te reizen.

Vervolgens is hij naar Italië gereisd, waar hij op 01.11.2016 rechtstreeks om internationale bescherming heeft verzocht. Verzoeker heeft de procedure afgerond. Vervolgens is hij naar Duitsland gereisd, waar hij twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend. Ook deze werden afgewezen.

Verzoeker ging op 20.01.2021 naar Frankrijk en diende ten slotte op 02.02.2022 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Het is dan ook bijzonder verontrustend dat verweester enkel de gegevens vergelijkt die verzoeker in Duitsland heeft uiteengezet, temeer daar dit niet zijn eerste verklaringen waren toen hij in Europa aankwam.

In Duitsland heeft verzoeker problemen in verband met zijn "blindedarm" vermeld, maar niet de problemen met een groep genaamd Eiyé of Ogboni - namelijk die welke in België in het kader van het verzoek om internationale bescherming zijn uiteengezet.

Verzoeker hield vol dat hij in België de waarheid had verteld. In Italië is hij aangevallen en gewond geraakt. Daarom besloot hij uit angst te vertrekken. In Duitsland heeft verzoeker uitgelegd wat er in Italië was gebeurd, in het bijzonder met betrekking tot zijn verwondingen. Hij was niet in staat om zijn verklaringen duidelijk en samenhangend uiteen te zetten, en het interview was zeer beperkt in lengte - uit het lezen van het interview, dat niet gemakkelijker wordt door het feit dat de documenten in het Duits zijn en niet zijn vertaald, blijkt dat verzoeker ook slechts in zeer beperkte mate is ondervraagd over zijn redenen om te vluchten. Er werd hem verteld over zijn "blindearm", zonder dat hij de mogelijkheid kreeg om over de rest te praten. Hij heeft echter in Italië en Frankrijk dezelfde vrees en risico's geuit.

Het zou dan ook disproportioneel zijn om alle door verzoeker aangehaalde elementen in twijfel te trekken, aangezien verweerder niet de moeite heeft genomen om de verschillende asioldossiers te vergelijken en deze enkel bij het administratief dossier heeft gevoegd, zonder enige echte uitwerking.

Ook moet worden opgemerkt dat de verwondingen wel degelijk zijn toegebracht door leden van de groep van de vader omdat zij wilden dat verzoeker zich bij hen aansloot. Deze vrees voor gedwongen rekrutering is niet geanalyseerd, noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in de motivering van het besluit (met name door objectieve bronnen). Verzoeker is de zoon van een voormalig lid van deze groepen. Het risico bestaat dus.

Op zijn minst moeten de specifieke verklaringen van verzoeker worden geanalyseerd en moet verweerder alle elementen grondig onderzoeken.

4.1.2.2 Religieuze groeperingen en vrees van verzoeker

Verweerder is van mening dat verzoekers verklaringen zo vaag zijn dat geen geloof kan worden gehecht aan de asielgronden die hij in België aanvoert.

Verzoeker heeft verklaard dat hij in Nigeria problemen had ondervonden met een groep genaamd "Eiye". Verzoeker kon preciseren dat deze groep ook een andere naam had "Ogboni ofzo" (CGVS, p. 13). Hij verklaarde dit niet spontaan, maar naar aanleiding van een vraag van het OP "is dat hetzelfde, eiye en ogboni?" (CGVS, p. 13). Het was verzoekers broer die hem deze namen gaf (CGVS, p. 16).

Verweerder is van mening dat het om verschillende organisaties gaat: Supreme Eiye Confraternity (SEC) en Ogboni (The Ogboni Society in The Reformed Ogboni Fraternity). Zij verwijst naar het administratieve dossier, namelijk een nota van november 2012 en een nota van april 2016 van de UNHCR, elk één pagina lang. Verweerder geeft slechts een deel van de geraadpleegde bron weer, hetgeen onvoldoende is. Hij geeft een gedeeltelijke en subjectieve lezing van de bestaande documentatie.

Uit deze informatie bleek ook dat deze groepen in verzoekers regio bestonden, hetgeen zijn verklaringen bevestigde. De meest ongunstige interpretatie heeft de voorkeur.

Verweerder is van mening dat verzoeker beter had moeten worden geïnformeerd over de groep die hem met de dood heeft bedreigd.

Dit is totaal ongepast. In Nigeria kon verzoeker zijn vader geen vragen stellen. Dit is een bijzondere sociaal-culturele context, waarmee rekening moet worden gehouden. Verzoeker had dus geen informatie over deze groepen, die clandestien opereren (het zijn sektes). Verzoeker was destijds erg jong en wilde zich op zijn toekomst concentreren en zich niet bij deze groepen aansluiten. Hij probeerde te voorkomen dat hij informatie over hen zou krijgen. Het zou gevaarlijk kunnen zijn. Daarom kon hij zijn vader geen vragen stellen, en zijn vader reisde veel (CGVS, p. 6). Zelf maakte verzoeker geen deel uit van deze groep (CGVS, p. 15). Verzoeker had echter wel zijn vermoedens, gebaseerd op wat hij zag en hoorde.

Hij legde ook uit dat deze groepen financiële steun gaven aan hun leden, dat ze invloed en macht hadden en dat ze bestonden uit politici (zoals zijn vader) en zakenlieden (CGVS, p. 13). Hij legde ook de rang en bijnaam van zijn vader uit (CGVS, p. 14). Hij was een belangrijk lid van de groep.

Verzoeker zou bekritiseerd zijn omdat hij te veel wist over deze groepen en zou beschouwd zijn als deel van hen... De redenering van verweerder is veel te hard en subjectief.

Het verwijt van verweerder is dus ongegrond. Deze sekteleiden zijn nog steeds aanwezig in verzoekers regio (zie bijvoorbeeld "Eiye": Punch, "Suspected cultists kill three in Edo", 23.01.2024, beschikbaar op : <https://punchng.com/suspected-cultists-kill-three-in-edo/>; "Ogboni": Daily Post, "Police find guns in Ogboni leader's Lagos home, declare him wanted", 02.02.2023, beschikbaar op : <https://dailypost.ng/2023/02/02/police-find-guns-in-ogbonileaders-lagos-home-declare-him-wanted/>) en vormen de basis van de vrees voor vervolging of het bestaan van risico's van ernstige schade aan verzoekers persoon.

In dezelfde geest wist verzoeker dat de groep iets van het lichaam van zijn vader wilde, maar hij wist niet precies wat. Ter herinnering: de leden van de groep richtten zich allereerst tot verzoekers moeder en broer (CGVS, p. 12). Het is dus volkomen logisch dat hij geen verdere informatie had. Bovendien werd hij niet geconfronteerd met het feit dat zijn verklaringen als onvoldoende zouden worden beschouwd (CGVS, p. 20).

Verzoeker zei wel dat de sektegroep hem op een bepaalde manier wilde begraven (zijn vader was noch christen noch moslim – CGVS, p. 6). Zowel de Eiye-groep als de Ogboni-groep zijn sektegroepen. Dit is dus volledig consistent en komt overeen met de objectieve informatie die beschikbaar is over deze groepen en hun praktijken: het is voor hen essentieel om hun leden op een bepaalde manier te begraven. Hier zijn religieuze en sociale redenen voor, die de leden van deze groep niet konden negeren.

Verzoeker verklaarde ook dat er normaal gesproken een overeenkomst was met de groep, maar dat omdat hij vroeg gestorven was de leden van de groep iets van hem wilden. Zij wilden het lichaam hebben, maar de familie van verzoeker maakte bezwaar.

Bovendien was het niet verzoeker die besloot op deze manier te handelen. Verzoeker was destijds erg jong. Hij had de beslissing van zijn oudere broer gevolgd. Het is dan ook consequent dat hij weliswaar wordt geraakt door de vrees en risico's, maar daar verder geen informatie over heeft.

Alleen verzoeker, zijn broer en zijn moeder wisten waar de vader begraven was.

Verzoekers broer is vermoord door de groep waartoe zijn vader behoorde, omdat hij niet wilde zeggen waar het lichaam van zijn vader was begraven. De leden van de groep wisten dat verzoeker dat ook wist. Ze

zeiden tegen verzoeker dat ze hem ook zouden vermoorden als hij niet zou vertellen waar het lichaam van zijn vader lag (CGVS, p. 13).

Het feit dat verzoeker geen idee had wat ze met het lichaam van zijn vader wilden doen, was dus duidelijk niet volledig in tegenspraak met het verbergen van de locatie van zijn lichaam. Dit zijn twee totaal verschillende zaken, die betrekking hebben op twee verschillende personen. Verzoeker had beloofd het lichaam niet te verwijderen, aangezien het een essentieel element was dat fundamenteel was voor zijn persoon en zijn beginselen. Verzoeker en zijn gezin zijn immers christenen (CGVS, pp. 4 en 7). De vader was begraven in overeenstemming met de christelijke waarden en tradities (CGVS, p. 17 : « Mijn oudere broer en moeder waren ertegen. We zijn christen en accepteren dit niet. »).

Bovendien was verzoeker nog erg jong en riskeerde hij problemen, zelfs als hij de locatie van het lichaam zou geven, gezien het geweld dat door de sektegroep zou kunnen worden gebruikt. Hem was verteld dat hij niets mocht zeggen, wat er ook zou gebeuren. Hij had dus geen andere keuze - geen kans om te praten of hulp te krijgen van de autoriteiten - en moest vluchten.

De vrees van verzoeker zijn dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.

4.1.2.3 Documenten

Ter ondersteuning van zijn verklaringen heeft verzoeker een medisch attest overgelegd. Verweerster is van mening dat dit document « geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. »

Dit is volstrekt onvoldoende. Bovendien werd verzoeker hiermee niet geconfronteerd tijdens zijn persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 10). Dit document moet op zijn minst als *prima facie* bewijs worden beschouwd.

Wat de overgelegde foto's betreft, heeft verweerder enkel verklaard dat het om privéfoto's ging, die het mogelijk maakten een scène te plaatsen. Dit geldt voor alle foto's, zelfs voor foto's die niet in scène zijn gezet. Het verwijt is daarom ongegrond. De foto's van het uitgebrande huis moeten op zijn minst als *prima facie* bewijs worden beschouwd.

Verzoeker had geen andere documenten, omdat zijn huis was afgebrand door leden van de groep. Zij zijn nog steeds op zoek naar verzoeker."

Verzoeker stelt verder dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Eerstens verwijst verzoeker hierbij naar zijn reeds uiteengezette problematiek in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker benadrukt hierbij dat hij niet kan rekenen op nationale bescherming en haalt hierbij landeninformatie aan.

Verder meent verzoeker vanwege de precare veiligheidssituatie in de regio dat er sprake is van een risico op willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, b), en c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing zich baseert verouderd is en benadrukt het feit dat hij een kwetsbaar persoon die niet zal worden geholpen door zijn familie. Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie.

3.1.2. Op 7 mei 2024 legt de commissaris-generaal nota een nota met opmerkingen neer waarin het door verzoeker aangevoerde middel als ongegrond wordt verklaard.

3.1.3. Op 13 september 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met daarin geactualiseerde landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie:

- EASO-rapport "Nigeria Security Situation" van juni 2021;
- EASO-rapport "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021;
- EUAA-rapport "Nigeria – Country Focus" van juli 2024.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde voor verscheidene asielinstanties (i), hij vage verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde vervolger (ii), hij geen duidelijkheid kon scheppen waarom hij werd vervolgd (iii) en verzoekers gedrag in het licht van de dreiging niet aannemelijk is (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het herhalen van zijn verklaringen en het aanhalen van vergoelijkingen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen diens geloofwaardigheid geheel ondergraven:

“Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen die u aflegde tijdens uw asielrelaas in Duitsland en de verklaringen die u aflegt tijdens uw asielpcedure in België. Op 23 oktober 2017 en op 15 mei 2018 verzocht u de Duitse staat om internationale bescherming. U verklaarde in Duitsland dat u Nigeria verliet louter omwille van problemen met uw blindedarm, en u vermeldde niets over problemen met een groep genaamd Eiye of Ogboni (Duitse asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). Over de insnijdingen op uw buik verklaart u in Duitsland dat deze werden toegebracht om uw problemen met uw blindedarm te verhelpen. In België verklaart u dat de groep waarvan uw vader lid was deze aanbracht omdat ze wilden dat u zich aansloot bij hen (NPO dd. 19.09.2023, p. 13).

Wanneer er u wordt gevraagd of u in Duitsland dezelfde verklaringen aflegde omtrent uw problemen die ertoe geleid hebben dat u Nigeria heeft verlaten, repliceert u met “ja” (NPO dd. 19.09.2023, p. 10, 21). U biedt dan ook geen verklaring waarom uw asielmotieven in Duitsland verschillen met degene die u aanhaalt in België. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.”

Verzoeker verklaart dat hij niet in staat was om zijn verklaringen duidelijk uiteen te zetten in Duitsland en dat het interview zeer kort was en hij slechts in beperkte mate is ondervraagd over de redenen van zijn vlucht. Hij benadrukt echter dat hij in Italië en Frankrijk dezelfde vrezen en risico's heeft geuit. Verzoeker acht het disproportioneel dat er enkel wordt gekeken naar zijn verklaringen in Duitsland.

De commissaris-generaal repliceert in zijn verweernota op pertinente wijze het volgende:

“2.4.1 Daar waar verzoeker stelt dat hij in Duitsland enkel de problemen in verband met zijn “blindedarm” heeft vermeld maar niet de problemen met de groep genaamd Eiye of Ogboni, doch dat hij in België de waarheid heeft verteld, onderstreept verweerder evenwel dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De vaststelling dat het relaas van verzoeker voor de Belgische asielinstanties danig verschilt van hetgeen hij in Duitsland naar voor bracht, ondermijnt dan ook wel degelijk zijn algemene geloofwaardigheid. Dit geldt des te meer nu verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud volhield dat hij in Duitsland hetzelfde relaas naar voren had gebracht als in België (CGVS, d.d. 19/09/2023, p. 9-10, 21). Ook verzoekers vergoelijking dat hij niet in staat was om zijn verklaringen volledig uiteen te zetten in Duitsland en hij slechts beperkt werd bevraagd naar zijn vluchtmotieven, kan niet overtuigen gelet op het feit dat verzoeker zelf verklaarde dat het een lang interview was (CGVS, p. 10) en ook uit zijn Duits asioldossier (toegevoegd aan het administratief dossier) dit niet kan blijken. Wat betreft verzoekers verwijt dat verweerder enkel zijn verklaringen voor de Duitse asielinstanties heeft vergeleken zonder deze in Frankrijk en Italië te analyseren, dient opgemerkt dat verzoeker in Frankrijk eveneens verschillende verklaringen heeft afgelegd waar hij enkel sprak over zijn gedwongen rekrutering door de groep Ogboni en verder de bewering dat de groep de locatie van het lichaam van zijn vader wilden weten, geheel onvermeld liet (Frans asioldossier toegevoegd aan het administratief dossier). Verweerder merkt evenwel ook hier op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud en in zijn verzoekschrift eveneens heeft verklaard hetzelfde relaas in Frankrijk te hebben uiteengezet (CGVS, p. 10). Hoe dan ook, zelfs indien kon worden vastgesteld dat hij in Italië en Frankrijk wel hetzelfde asielrelaas had uiteengezet, dan nog doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat hij in Duitsland geheel verschillende verklaringen heeft afgelegd en

zijn algemene geloofwaardigheid daarmee ondermijnd wordt. Zij het ten slotte nog benadrukt dat in de bestreden tevens uitgebreid wordt vastgesteld dat verzoeker ook in België een geheel gelogen asielaanvraag naar voren heeft gebracht, gelet op de vastgestelde inconsistenties en onaannemelijkheden in zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties. Dat hij in België volledig de waarheid heeft verteld, kan, gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing dan ook allerminst worden bijgetreden."

De Raad treedt de redenering van de commissaris-generaal integraal bij en merkt op dat de geloofwaardigheid van verzoeker nog verder wordt ondergraven door de vaststellingen met betrekking tot zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker vage verklaringen aflegde omtrent zijn vermeende vervolger:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag zijn dat aan uw in België ingeroepen asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart dat de groep waarmee u problemen heeft in Nigeria Eiye heet. Wanneer er wordt gevraagd of deze groep nog een andere naam heeft repliceert u met: "Ogboni ofzo" (NPO dd. 19.09.2023, p. 13). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zijn Supreme Eiye Confraternity (SEC) en Ogboni (The Ogboni Society en The Reformed Ogboni Fraternity) verschillende organisaties (toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de groep die u dreigde te vermoorden."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de informatie waarop de bestreden beslissing zich baseert slechts voor een deel is toegevoegd aan het administratief dossier en stelt dat dit wijst op een gedeeltelijke en subjectieve lezing van de bestaande bronnen. Verzoeker slaagt er echter niet in concreet aan te tonen dat de gebruikte bronnen foutief zijn geïnterpreteerd en komt niet verder dan het herhalen en het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn eerdere verklaringen met betrekking tot de beweerdde vervolging door de groep Eiye/Ogboni en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers onwetendheid met betrekking tot de motieven van zijn vervolgers niet aannemelijk is:

"Verder heeft u geen idee wat de groep juist wilde van uw vader. U verklaart dat zij na zijn dood 'iets' van zijn lichaam wilden, maar u kan dit niet specificeren. De groep moest hem ook op een speciale manier begraven (NPO dd. 19.09.2023, p. 12-13). Enkel u, uw broer en uw moeder wisten waar uw vader begraven lag. Uw broer werd door de groep waarvan uw vader lid was vermoord omdat hij niet wilde vertellen waar het lichaam van uw vader begraven lag. Nadat uw broer was overleden aan de verwondingen die de groep hem aanbracht, zeiden ze tegen u dat ze u ook zouden vermoorden indien u niet vertelde waar het lichaam van uw vader lag (NPO dd. 19.09.2023, p. 13). Het feit dat u geen idee heeft wat ze wilden doen met het lichaam van uw vader staat volledig haaks op het verzwijgen van de locatie van zijn lichaam. Uw broer was reeds vermoord om deze reden en toch zou u niet vertellen waar het lichaam van uw vader begraven lag, wat tot uw eigen dood als gevolg zou leiden. Het kan dan ook als weinig geloofwaardig worden beschouwd dat u uw leven zou riskeren voor iets waar u niets over weet. Er dient dan ook te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat gelet op de Nigeriaanse socio-culturele context hij geen vragen kon stellen aan zijn vader, hetgeen zijn onwetendheid verklaart. Dit is echter een blote bewering die op generlei wijze wordt gestaafd door enige vorm van objectieve landeninformatie. Een zulks verweer is dan ook niet dienstig.

Waar verzoeker verder stelt dat hij ten tijde van deze gebeurtenissen zeer jong was en aldus weinig informatie verkreeg, merkt de Raad op dat verzoeker in 2015 reeds 21 jaar oud was en zijn jonge leeftijd aldus bezwaarlijk kan worden aangevoerd ter verschoning van diens beperkte kennis.

Voor het overige herhaalt verzoeker zijn verklaringen en volhardt hij in de waarachtigheid ervan. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

De bestreden beslissing merkt overigens nog terecht het volgende op omtrent de door verzoeker neergelegde documenten:

“Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een medisch document uit Frankrijk waarbij de wonden op uw buik worden vastgesteld, (2) een medisch document uit België waarbij de wonden op uw buik worden vastgesteld, (3) de geboorteakte van uw zoon, (4) foto's van de wonden op uw buik, (5) foto's van uw werk in Nigeria, (6) foto's van uw gezin, (6) foto's van uw afgebrand huis. Over de medische documenten dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Over de geboorteakte van uw zoon dient te worden opgemerkt dat deze enkel identiteitsgegevens van uw zoon bevat, hetgeen hier niet ter discussie staat.

Wat de door u neergelegde foto's betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.”

Verzoeker uit in zijn verzoekschrift kritiek op de beoordeling van de bestreden beslissing inzake de bewijswaarde van de door hem neergelegde foto's. Het louter tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing, zonder concrete argumenten hiertoe aan te voeren, maakt geen dienstig verweer uit.

Daarnaast wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad vooreerst naar de initiële vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend

om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel is en verwijst zelf naar objectieve landeninformatie.

De commissaris-generaal stelt in zijn verweernota op pertinente wijze het volgende:

"2.6.1 Verweerder antwoordt ter zake dat verzoekers bijgebrachte informatie in het verzoekschrift geen elementen bevat waaruit kan blijken dat de informatie waarnaar wordt gerefereerd in de bestreden beslissing niet (langer) correct zou zijn wat betreft de veiligheidssituatie in Edo State. Zo dient ten eerste aangestipt dat verzoeker vrijstond landeninformatie die hij als meer actueel aanziet bij te brengen. Het komt immers aan de verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie en gevolgtrekkingen foutief of niet meer actueel zijn waartoe hij echter in gebreke blijft, daar hij in zijn verzoekschrift verwijst naar informatie over de veiligheidssituatie in Nigeria van vóór 2021, als evenzeer naar het in de bestreden beslissing vermeld EASO verslag over de veiligheidssituatie in Nigeria van juni 2021. Verder dient aangestipt dat het bijgebrachte rapport van Amnesty International van 2022 en 2023 enkel handelt over Nigeria in het algemeen, maar niet of Edo State specifiek. Hiermee weerlegt verzoeker de bevinding in de bestreden beslissing niet dat de veiligheidssituatie in Nigeria regionaal erg verschillend is. De overige persartikels die verzoeker bijbrengt en waarin sprake is van ontvoeringen en onthoofdingen betreffen ook geenszins de specifieke situatie in Edo State. Verweerder verwijst in dit verband verder naar informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk een update over conflictgerelateerde incidenten gebaseerd op ACLED-cijfers in 2023 (bijlage 1) en naar het Annual Report on Violence in Nigeria van 2023 (bijlage 2), waaruit geenszins blijkt dat de veiligheidssituatie in Edo State dermate is gewijzigd dat er actueel sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker specifiek, aldus Edo State, verwijst verzoeker naar dezelfde bronnen als aangehaald in de bestreden beslissing. Verweerder besluit dan ook dat verzoeker geen concrete informatie bijbrengt die de appreciatie in de bestreden beslissing in een ander daglicht stelt en hij voert voor het overige evenmin enig concreet en duidelijk verweer inzake de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde veiligheidsanalyse. Voor zover verzoeker nog zijn kwetsbaar profiel aanmerkt als een persoonlijke omstandigheid, dient opgemerkt dat verzoeker geenszins uiteenzet wat zijn beweerde kwetsbaarheid inhoudt zodat dit geheel onduidelijk blijft voor verweerder. Hoe dan ook, Edo state wordt in de laagste categorie ingedeeld wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15C Kwalificatierichtlijn in het EASO Country Guidance van oktober 2023, waardoor er geen sprake is van persoonlijke omstandigheden die dat risico kunnen verhogen, gelet op het dermate laag risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet."

De Raad merkt thans nog op dat de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota een geactualiseerde analyse van de veiligheidssituatie heeft gemaakt:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in

het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP